

**Kodeks etyczno-zawodowy
pracowników i wolontariuszy Fundacji
ITAKA – Centrum Poszukiwań Ludzi Zaginionych**
(zwanym w skrócie pracownikami)

1.

Najwyższą wartością dla pracownika Fundacji ITAKA jest dobro drugiego człowieka.

2.

Celem profesjonalnej działalności pracownika Fundacji ITAKA jest niesienie pomocy drugiemu człowiekowi, w szczególności osobie zaginionej/odnalezionej oraz jej rodzinie. Pracownik dąży do tego, by każdy kontakt z rodziną lub osobą odnalezioną był pożyteczny i pomocny.

3.

Pracownik Fundacji ITAKA zdaje sobie sprawę ze szczególnej odpowiedzialności wynikającej ze specyfiki wykonywanej pracy. Sposób wykonywania pracy może zadecydować o życiu lub śmierci drugiego człowieka. Pracownik stara się więc nieść pomoc uwzględniając najwyższe standardy profesjonalne i etyczne.

4.

Pracownik Fundacji ITAKA poczuwa się do udzielenia pomocy rodzinie osoby zaginionej (a także osobie odnalezionej) w każdych okolicznościach, gdy zachodzi taka potrzeba.

5.

W swojej działalności zawodowej pracownik Fundacji ITAKA respektuje godność drugiej osoby, jej podmiotowość i autonomię oraz jej prawo do kierowania się własnym systemem wartości i dokonywania własnych wyborów.

6.

Pracownik Fundacji ITAKA działa przede wszystkim na rzecz zaginionych i ich rodzin. Dobro i interesy wszelkich instytucji i organizacji są drugorzędne i nie muszą mieć znaczenia.

7.

Pracownik Fundacji ITAKA niesie pomoc każdemu zaginionemu/odnalezionemu oraz każdej rodzinie osoby zaginionej jednakowo rzetelnie, bez względu na ich pozycję zawodową, materialną, społeczną, wyznanie, narodowość, rasę, wiek, płeć, orientację seksualną i poglądy polityczne.

8.

Pracownik Fundacji ITAKA na bieżąco informuje rodzinę osoby zaginionej o wszelkich działaniach poszukiwawczych prowadzonych w tej sprawie.

9.

Pracownika Fundacji ITAKA obowiązuje tajemnica zawodowa, a szczególnie w zakresie danych osobowych i wszelkich innych informacji uzyskanych w trakcie kontaktów z osobą zaginioną/odnalezioną oraz jej rodziną. Dozwolona jest publikacja danych osobowych koniecznych do publicznego poszukiwania zaginionego, o ile rodzina wyraziła na piśmie stosowną zgodę.

10.

Pracownik Fundacji ITAKA ma świadomość, że w trakcie pracy może zdobyć o zaginionym informacje, które są nieznanne jego rodzinie. Stara się wtedy w swoim sumieniu, a najlepiej za radą doświadczonych koleżanek i kolegów, rozstrzygnąć, czy te informacje (nawet jeśli mają kluczowe znaczenie dla sprawy), przekazać rodzinie.

11.

Ujawnienie (np. policji, prokuraturze lub sądowi) informacji objętych tajemnicą zawodową może nastąpić jedynie wtedy, gdy istnieje poważne i wyraźne zagrożenie życia osoby zaginionej lub innych osób.

12.

Osoba małoletnia, której pomaga Fundacja, powinna być traktowana w sposób szczególny. Podstawową zasadą pracownika Fundacji ITAKA w kontaktach z małoletnim jest jego dobro.

13.

Pracownik Fundacji ITAKA ponosi osobistą odpowiedzialność moralną za negatywne skutki swoich działań zawodowych, w szczególności za następstwa kontaktów z osobą zaginioną/odnalezioną oraz jej rodziną.

14.

Pracownik Fundacji ITAKA rzetelnie prowadzi wszelką dokumentację i dba o jej należyte zabezpieczenie.

15.

Pracownik Fundacji ITAKA zna granice swoich kompetencji, stan swojej wiedzy i nie podejmuje działań przekraczających jego możliwości. Jest krytyczny wobec swoich poczynań zawodowych.

16.

W sytuacji, gdy sprawa zgłoszona do Fundacji nie leży w jej kompetencjach, pracownik Fundacji ITAKA rzetelnie informuje o tym zgłaszającego i stara się go skierować pod odpowiedni adres.

17.

Pracownik Fundacji ITAKA dba stale o swój rozwój zawodowy, tak by jego wiedza i umiejętności odzwierciedlały aktualny zakres wiedzy, doświadczeń i technik w zakresie poszukiwań zaginionych i pomocy ich rodzinom, oraz prewencji zaginięć. Pracownik Fundacji ITAKA korzysta więc – w miarę możliwości - z doświadczeń innych instytucji i organizacji w kraju i na świecie w tych dziedzinach, które odpowiadają jego profesji.

18.

Pracownik Fundacji ITAKA stara się być twórczy. Wraz z kolegami stara się wypracować nowe metody poszukiwań, pomocy rodzinom i prewencji zaginięć.

19.

Pracownik Fundacji ITAKA zdaje sobie sprawę, że wszelka pomoc zaginionym i ich rodzinom jest przez Fundację świadczona bezpłatnie.

20.

Pracownik Fundacji ITAKA zdaje sobie sprawę, że Fundacja utrzymuje się z dotacji i darowizn. Dbą o to, by powierzone mu służbowe pieniądze były wydawane uczciwie, rozsądnie i oszczędnie. Stara się, by koszty jego pracy, o ile to możliwe, były jak najniższe.

21.

Pracownik Fundacji ITAKA w każdych okolicznościach dba o dobre imię Fundacji.

22.

Pracownik, jeśli wypowiada się publicznie w imieniu Fundacji ITAKA, stara się zawsze – o ile to możliwe – przygotować się do wypowiedzi, tak by była ona zgodna ze stanowiskiem władz Fundacji oraz ze stanem aktualnej wiedzy i doświadczeń.

23.

Relacje między pracownikami opierają się na wzajemnym szacunku i koleżeństwie, a także na świadomości wspólnoty wartości i celów oraz rangi społecznej wykonywanej przez nich pracy.

24.

Jeżeli pracownik Fundacji ITAKA znajdzie się w sytuacji konfliktu interesów, co mogłoby narazić zaginionych i ich rodziny albo samą Fundację na szkodę, powinien powiadomić o tej sytuacji Zarząd Fundacji.

25.

Krytyczna ocena pracy kolegów z Fundacji, szczególnie w zakresie etycznym, jest dopuszczalna. Stwierdzając nieetyczne postępowanie kolegi w sprawach zawodowych lub dowiadując się o takim zachowaniu, pracownik stara się przekonać go, że jego postępowanie nie jest właściwe i powinno być zmienione (a jego negatywne skutki – w miarę możliwości - naprawione). Jeśli to nie daje rezultatu, pracownik powinien poprosić inną koleżankę lub kolegę o pomoc. Jeśli i to okazuje się bezskuteczne, pracownik powiadamia o tym Zarząd Fundacji. Krytyczna ocena pracy i działalności innych pracowników nie powinna mieć charakteru upokarzającego i w żadnym razie nie może służyć do rozgrywek personalnych. Pracownik powstrzymuje się od takich ocen w obecności osób postronnych. Stara się również nie włączać w sprawę nadmiernej ilości kolegów.

26.

Pracownik Fundacji ITAKA ma świadomość, że poszukiwanie zaginionych oraz pomoc ich rodzinom jest pracą trudną i angażującą emocjonalnie. Służy więc wsparciem psychicznym i profesjonalną radą wszystkim koleżankom i kolegom, którzy tego w danej chwili potrzebują.